

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 28 грудня 1982 року

№ 155 (3195)

Ціна
2 коп.

ПЕРЕДОВА ЛІНІЯ КОМСОМОЛУ

ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМУ

Свої головні зусилля комсомол республіки повинен зосередити на підвищенні активності молоді в інтенсифікації виробництва, на всемірному зміцненні трудової дисципліни, вихованні у юнаків і дівчат політичної зрілості, більшовицької діяльності. Про це йшла мова на Пленумі ЦК ЛКСМУ України, що відбувся 25 грудня в Києві. Його учасники обговорили завдання комсомольських організацій республіки, які випливають з рішень листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС і листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК Компартії України.

У доповіді першого секретаря ЦК ЛКСМУ А. І. Корієнка і виступах відзначалось, що комсомольці і молодь Радянської України цілком підтримують і схвалюють рішення листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки, викладені в промові Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова на цьому Пленумі.

Вся масово-політична робота комітетів ЛКСМУ сьогодні має бути підпорядкована тому, щоб переконливо і дохідливо донести зміст і значення цих надзвичайно важливих партійних документів до кожного комсомольця, кожної молодої людини.

Підкреслювалось, щоб ще вагомішим був вклад юнаків і дівчат у зміцнення економічного потенціалу країни, комітетам комсомолу необхідно виступити в свою роботу більше предметності, діловитості, конкретності. Зокрема, комсомольські організації разом з господарськими керівниками можуть багато зробити по впровадженню прогресивних форм організації праці. Доброю школою виховання і підвищення майстерності молоді є комсомольсько-молодіжні колективи, яких нині в республіці налічується близько 80 тис. Треба зміцнювати існуючі колективи, формувати нові, особливо в таких галузях, як металургія, будівництво. Краще повинні використовуватись можливості комсомольських організацій у такій важливій справі, як прискорення науково-технічного прогресу.

Мова йшла про необхідність активніше залучити

молодь до руху за економію і бережливості, високу якість вироблюваної продукції. Серед названих на Пленумі адрес передового досвіду — комсомольські організації Дніпропетровського агрегатного заводу, Северодонецького виробничого об'єднання «Азот».

Значну увагу на Пленумі було приділено участі молоді в реалізації Продовольчої програми. Більш предметним і активним має бути вклад юнаків і дівчат у розвиток громадського тваринництва, впровадження індустріальних технологій виробництва просапних культур, зміцнення кормової бази, в соціально-культурне будівництво, закріплення молоді на селі.

Підкреслювалось, що в умовах загострення ідеологічної боротьби на світовій арені, зростає важливість посилення ідейного, класового загартовування молоді.

На Пленумі виступив член Політбюро, другий секретар ЦК Компартії України О. А. Титаренко.

В обговореному питанні прийнято відповідну постанову.

З інформацією про діяльність бюро і секретаріату ЦК комсомолу України за період між пленумами виступив секретар ЦК ЛКСМУ І. Я. Сахань.

Після цього начальник Політуправління ВМФ по комсомольській роботі А. М. Корієнський вручив Українській республіканській комсомольській організації пам'ятний Червоний прапор військової Ради Військово-Морського Флоту, яким вона нагороджена за плідкову роботу по військово-патріотичному вихованню, підготовку молоді до військової служби і в зв'язку з 60-річчям шестфетна Ленінського комсомолу над Військово-Морським Флотом.

Групі лауреатів республіканської комсомольської премії імені М. Островського в галузі науки, техніки і виробництва на Пленумі вручено дипломи і лауреатські знаки.

В роботі Пленуму взяв участь секретар ЦК ВЛКСМ Д. О. Охромів.

(РАТАУ).

УРОКИ ВДЯЧНОГО ПОЛЯ

Минулої суботи у Палаці культури імені Компанієнко м. Кіровограда відбувся ХХІ обласний зліт трудових об'єднань старшокласників.

На торжестві були присутні перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілик, інструктор відділу науки і навчальних закладів ЦК Компартії України В. І. Скрипченко, заступник міністра освіти УРСР В. М. Курило, голова виконкому обласної Ради народних депутатів В. І. Желіба, відповідальні працівники обкому Компартії України, облвиконкому.

З доповідями «Трудові об'єднання старшокласників — школа трудового виховання майбутньої зміни» і «Про діяльність трудових об'єднань школярів в 1982 році і завдання на 1983 рік» виступили перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілик і завідувачий обласно В. П. Хижиак.

Микола Гнатович Самілик вручив нагороди переможцям соціалістичного змагання трудових об'єднань старшокласників.

На зльоті було прийнято звернення до трудових об'єднань старшокласників 1983 року.

(Матеріали зльоту читайте на 2-й стор.).

РОЗПОВІДІ ПРО НАСТАВНИКІВ

ВІТЧИЗНИ ВІРНИЙ СИН

У нього тверда хода, ясні очі і добра усмішка. Знайомтесь — це Іван Маркович Воропай. Він, рядовий борець лєнінської партії, завжди був у вирі життя. Він, комуніст з комсомольським вогнем у серці.

То була спільна заслуга всіх колгоспників. І його, комуніста, голови колгоспу Івана Марковича Воропая, теж...

2. ...Сьогоднішній

1. День

пройдешній...

Комсомольцем, солдатом-артилеристом гнав він знавсімілого ворога з рідної землі. Іноді недалеко від лінії фронту, іноді перетягуючи гармату по бездоріжжю, по болотах, по снігах — на пряму на водку.

І за те нагорода Батьківщини — орден Червоної Зірки.

Травень, Перемога. Скільки їх, солдатів, поверталося до поля, до заводів, до шахт, до рідних домів, а він ішов у нові бої з бандитами, на Західну Україну, щоб і там люди в спокої сіяли і орали, щоб без страху бігли діти до школи.

Тривоги, походи, автоматні черги. І так аж до 1948 року.

Солдатський речовий мішок. Теплушка. Станції й станції. І ось вона, давно полишена, та не забута Кіровоградщина. І ось вона, ще розбита, ще в руїнах станція Новомиргород. А за нею, за Віссю — рідна Кам'янка.

Стиснулось серце, впа-ла на шинелю скупа сльоза. Пам'ятав її всі роки, дні, хвилини. І оцей гайок, оці степи, веселі небокраї, людей...

І треба ж так — на другий день став на облік у райкомі комсомолу і повернувся прямо на звітновибірні комсомольські збори колгоспу. І не встиг Іван і оглянутись, як його всі 55 спілчан обрали своїм секретарем.

1952 року Івана обрали головою виконкому сільради. Нова робота, нові турботи і нова незмірна радість — прийняли у члени КПРС.

До 1959 року він був головою виконкому сільради і секретарем партійної організації колгоспу.

1959 року комуністи, комсомольці, всі колгоспники обирають його головою колгоспу. На цій посаді він працював 17 років. Можна про це розповісти багато. Та скажу коротко — кам'янський колгосп став одним із найкращих у районі. Славився багатими врожайми городніх культур, буйних садів, тваринниками.

Вирости його учні, неспокійні й завзяті. Багато з них уже мають інститутську освіту, глибокі знання. Час не стоїть на місці. Господарство колгоспу складається, обсяг робіт стає більшим. І він твердо вирішив передати кермо колгоспу їм, молодим.

Писав заяву твердою рукою. Секретар райкому партії запитав:

— Невже, Іване Марковичу, у тили?

— Ні. Є ще один ударний фронт. Доручить мені ферму. Я готувався до цього. Закінчив Златопільський зооветеринарний технікум.

Очолована ним ферма одна з кращих у районі. План виробництва молока десяти п'ятирічки виконано за чотири з половиною роки. План цього року — виробити 6592 центнери молока і продати державі 5112 центнерів — успішно виконується.

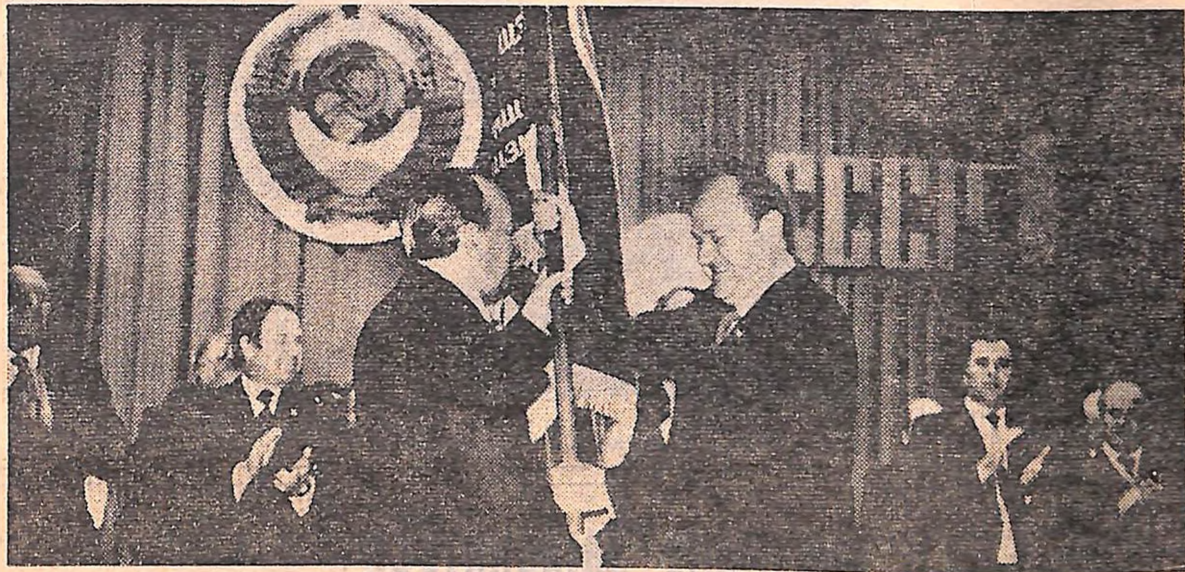
Ферма велика — 1150 голів рогатої худоби, з них 550 дійних корів; і від кожної з них доярки одержують по 10, по 20 кілограмів першосортного молока щодоби. А Люба Котляренко, Галина Кругляк, Раїса Кравцова, Люба Савченко — навіть більше.

Прибув учитель агітатор Микола Григорович Мельниченко. Щоденно виходить «Бойовий листок». Щодня на дошці облік надів. Микола Григорович вірний своїй звичці — не тільки хоче розповісти про тих, хто попереду, а й допомогти іншим, розповісти про досвід роботи передовиків. Агітатор на фермі не гість, а друг, порадник, помічник.

Летять години. Та Іван Маркович не кидає ферми ні в обід, ні ввечері. Він теж і керівник, і організатор, і друг, помічник, порадник.

Пізно ввечері разом із доярками й відгодівельниками повертається він додому. Інколи подивиться фільм, вибере хвилинку, щоб написати листа синові Миколі, офіцерові Радянської Армії. Напише, що вдома все гаразд, зізнається, що скучає за внуком Олегом.

[Закінчення на 2-й стор.].

ВИСОКА НАГОРОДА

У Кіровоградському державному педагогічному інституті імені О. С. Пушкіна відбулися урочисті збори, присвячені

врученню колективу вузу перехідного Червоного прапора Міністерства освіти УРСР і ЦК профспілки працівників осві-

ти, вищої школи та наукових установ за перемогу у Всесоюзному соціалістичному змаганні. В них взяли участь представники партійних і радянських органів, вестранш народної освіти, викладачі, студенти вузу.

З доповіддю виступив секретар парткому інституту А. І. Нішій.

Учасників зборів привітав заступник міністра освіти УРСР В. М. Курило. Він і вручив високу нагороду.

3 КОНВЕЙСРА — НА ЕКЗАМЕН НАДІЙНОСТІ

ХАРКІВ. (Кор. РАТАУ). Зробити мотори орних машин безвідмовними в роботі — таку мету поставили перед собою вчені галузевої лабораторії надійності інституту проблем машинобудування АН УРСР, організованої

на заводі тракторних двигунів. Тут на всіх випробних станціях почав діяти комплекс апаратури для безрозбірної контролю якості моторів.

Раніше для перевірки придатності колінчастого вала двигун уже після об-

катки доводилося знову розбирати. Вченим вдалося знайти метод контролю, що ґрунтується на зміні при якійсь дефектах електричного опору масляного шару поверхні підшипників. Тепер можна за лічені секунди визначи-

ти якість одного з найважливіших вузлів.

Нові методи і технічні засоби підвищення надійності тракторів уже принесли народному господарству мільйони карбованців економії. Їх можна також з успіхом використовувати в автомобільній, суднобудівній, авіаційній промисловості.

УРОКИ ВДЯЧНОГО ПОЛЯ

Учніську виробничу бригаду Новопраської десятирічки Олександрійського району

Табір праці і відпочинку середньої школи № 2 м. Олександрії

Шкільне лісництво Богданівської СШ № 2 Знаменського району

Табір праці і відпочинку Олександрівського районного міжшкільного навчально-виробничого комбінату

з успіхами в суспільно корисній праці, дослідницькій роботі, вирощуванні сільськогосподарських культур та охороні природи.

Державі, творчій наснаги і невичерпної вам енергії!

ПОТРІБНІ НАШІ РУКИ

«Сьогодні ми з радістю відзначаємо, що школярі нашої області, члени учнівських виробничих бригад по-діловому підтримали рух «Тваринництво — ударний фронт молоді».

(З доповіді першого секретаря обкому Компартії України М. Г. Саміліка).

З дитинства батьки прищепили мені любов до землі, села, з якому народилася і живу. Тато — кращий тракторист радгоспу «Олександрійський», мама — доярка. Я часто буваю з нею на тваринницькій фермі, тому при виборі професії у міжшкільному навчально-виробничому комбінаті вагався не було: я пішла в групу машинного доїння. Набути змалечку назвички я доповнювала теоретичними знаннями з основ тваринництва.

Невдовзі з району проходив конкурс юних тваринників.

Спробувала свої сили і я. І перемогла. Потім відбулися обласні, республіканські змагання, на яких я теж ставала призеркою.

А далі був Ціліноград — місто проведення Всесоюзного конкурсу юних тваринників. Ця поїздка справила на мене незабутнє враження. Скільки було хвилювань! Особливо під час змагань. Приміром, треба було швидко і правильно розібрати доїльний апарат, скласти раціон годівлі тварин, зробити сім найголовніших вимірів корів, точно назвати корми, перевірити на якість молоко. Готувалась я до відповідей і дуже переживала: «А що, як не відповідаю довір'я своїх товаришів?». Але коли почала розповідати, від хвилювання не лишилося й сліду. Матеріал я знала непогано.

І на закінчення хочу сказати ось про що. Поганих професій не буває. Є професії любими і нелюбимі. Той, хто по-справжньому любить справу, якою займається, вносить

поезію навіть у, здавалося б, буденну працю. Почесна і хороша професія тваринника. Саме в тваринництві сьогодні потрібні наші молоді дужі руки.

Л. КУКІЛЕВСЬКА,
член ланки тваринників Олександрійської середньої школи,
Бобринецький район.

РОСТИ, ЛІСЕ

«Дальшого розвитку в області набувають шкільні лісництва...»

(З доповіді першого секретаря обкому Компартії України М. Г. Саміліка).

Нашому шкільному лісництву 12 років. Про його популярність не треба багато розповідати. Варто лише сказати, що кожен другий учень в десятирічці — член лісництва.

Робота в ньому триває цілий рік. Останнім часом ми зібрали 120 кілограмів лікарських трав, 200 кілограмів чорноплідної горобини, упорядкували 85 мурашних гнізд. Не забуваємо і про корми для лісових мешканців. Для цієї зими ми підготували в достатній кількості.

Частий гість у нас Михайло Михайлович Ковальчук, лісник. Він читає нам цікаві лекції з багатьох «лісових» предметів. З його допомогою юні лісники школи зібрали чудовий гербарій флори Чорного лісу.

Але є в нас і недоліки, про які не можна мовчати. Коли на республіканських змаганнях нашої команди довелося виконувати практичні завдання, ми розгубилися. Виявилось, що не всі вміють користуватись

мірною вишкою, працювати з буссю і гоніометром.

Нам дуже хочеться мати нові прилади. Недавно я прочитав, що був новий прилад для обчислення висоти дерева. Він на відміну від мірної вишки вміщується на долоні, дуже зручний у користуванні. Але де можна придбати цей прилад, хто допоможе нам у цьому?

В. КРАВЧЕНКО,
лісничий шкільного лісництва Богданівської СШ № 2,
Знаменський район.

«АЛТОС» — ЦЕ ПРАЦЯ ПЛЮС ВІДПОЧИНОК

«...Кожен школяр з юних літ прагне пізнати радість корисної праці в полі і на фермі, в тракторній бригаді і на заводі, сирізі, де потрібні його розум, знання, вміння, енергія...»

(З доповіді першого секретаря обкому Компартії України М. Г. Саміліка).

Готуючись до участі в обласному зльоті трудових об'єднань старшокласників, ми, члени шкільного табору праці і відпочинку «Алтос», задумалися: про що найголовніше розкажемо ровесникам? Виявилось, що того, найголовнішого, у нас дуже багато. Одним з найпам'ятніших днів стало 27 червня — День радянської молоді. На честь цього свята ми провели ударну трудову вахту. Тоді було зібрано і

здано державі чотири тони горіху. А зароблені гроші ми перерахували до Фонду миру.

Цікаво, що того дня прямо на полі відбувся конкурс на звання кращого збирача стручків гороху. Переможців виявилось аж двоє — Лариса Попова та Ігор Мироненко, які за 5 хвилин зібрали по 385 стручків.

Пам'ятними стали і зустрічі з суперниками по змаганням — хлопцями і дівчатами з табору праці і відпочинку «Старт» десятирічки № 5 м. Кіровограда. За час літньої трудової ми взяли спільні соціалістичні зобов'язання, обмінялися делегаціями, а по закінченні робіт — телеграмами-рапортами. Думалося, що в майбутньому наші зв'язки зі стартовцями

ми міцнітимуть.

Кожна зміна в «Алтосі» насичена веселими і різноманітними справами. Це і лінійка слави біля пам'ятника полеглим, котрі визволяли село Попельнасте Олександрійського району (тут знаходиться наш табір), і операція «Радість — людям», і захист фантастичних проєктів («Алтос» в 2000 році), і спортивні змагання та екскурсії...

Життя в таборі всіх нас об'єднує. Сюди ми завжди приїжджаємо з величезним бажанням зробити хорошу справу.

О. КОДАЧЕНКО,
учень СШ № 2 м. Олександрії, учасник обласного зльоту трудових об'єднань старшокласників.

ХРОНІКА ЛІТНЬОЇ ТРУДОВОЇ

▲ Минулого літа в області діяли 193 виробничі бригади, в яких успішно трудилися понад 22 тисячі учнів 7—12 класів. Вони обробляли плантації близько 30 сільськогосподарських культур на площі понад 11 тисяч гектарів.

▲ 114 ланок юних тваринників працювали на фермах колгоспів і радгоспів, вирощували в школі і вдома тютювий шовкопряд. Восьмикласниця Злинської десятирічки № 2 Маловисіаського району Світлана Школярова, працюючи поряд з матір'ю на фермі місцевого колгоспу імені Свердлова, доглядала групу з 20 корів і надоїла 7500 кілограмів молока.

▲ Учніський і вчительський колективи Успенської СШ Онуфріївського району взяли активну участь у заготівлі кормів для місцевого колгоспу «Шлях Леніна». Вони заготовили 100 тонн хвої.

▲ Учень Вишнівської восьмирічної школи цього ж району комсомолець Сашко Шолох працював помічником у передового комбайнера колгоспу «Росія» Володимира Івановича Бабенна. Комбайном «Колос» екіпаж з площі 263 гектари намолотив 6181 центнер зерна.

▲ За 12 шкільними лісництвами області закріплено понад 600 гектарів лісу і лісосмуг. Юні лісники вигодували 1500 годівниць, зібрали 17 600 кілограмів кормів для лісових мешканців, здали на заготівельні пункти майже дві тони лікарських рослин, посадили 33 тисячі дерев і кущів.

ВІРНИЙ СИН ВІТЧИЗНИ

[Закінчення.
Поч. на 1-й стор.]

Живе роботою. А ще, щогодинно великою турботою про людей, своїх побратимів. Коли Любов Володимирівну Котляренко занесли і цього року на районну Дошку пошани, першим привітав її.

Клопоти про паливо, про дітей, про лад у кожній сім'ї — його клопоти.

Клопоти про здоров'я всіх — і його клопоти. Десятки тваринників колгоспу побували в санаторіях, на курортах, у будинках відпочинку. Це завдяки його турботі.

Є на фермі партгрупа, яку очолює механік кормоцеху Іван Григорович Рєва, є депутатська група. Разом із секретарем партійного бюро Аркадієм Васильовичем Поліщуком, разом з правлінням колгоспу Іван Маркович робив усе, щоб колектив ферми став бойовим, здатним вирішувати найскладніші завдання.

Ще квітнуло літо, ще не осипалось листя з дерев, а вони вже дбали про теплу зимівлю для тварин, ремонтували, дезинфікували приміщення. Разом із керуючим відділом Іваном Павловичем Самійленком, з механізаторами створили півторарічний запас кормів — грубих, солом, комбінованого силосу, сінажа, сіна...

3. ...і майбутній

До бойових нагород додалися мирні — Ленінська ювілейна медаль, орден Жовтневої Революції, Трудового Червоного Прапора. Це все за доблесну працю.

Час поспіблив скроні Івана Марковича, та він і тепер у пошуках, у державних. Не згас у серці комуніста комсомольський вогонь.

Продовольча програма — не на день, не на два, це — на роки. Щоб її успішно

здійснити, треба дбати про майбутнє села, колгоспу, ферми...

Вже в майбутньому році вони перейдуть до машинного доїння. Завозиться потрібне обладнання, триває перебудова корпів, а у доярок — навчання. Чимало з них стане операторами машинного доїння, потрібні будуть інженери, електрики, слід буде перебудувати й кормоцех, літні табори.

Іван Маркович Воропай, головний зоотехнік Віктор Тимофійович Бочаров, зоотехнік по племінній справі Катерина Пилипівна Тільна, увесь колектив доярок уже доглядає, уже вирощує стадо для майбутнього машинного доїння, стадо високоудійної чорноярої породи. Теличок завезли з Київської племінної станції, щоб було молоко...

Час поспіблив скроні Івана Марковича. Але він і не думав про спочинок. Ветеран війни, ветеран праці, ушавлений трудівник, Вітчизни вірний син завжди у, вирі життя, на вістрі атак.

М. СТОЯН.

с. Кам'янка,
Новомиргородський район.

ДОБУВАЧАМ НАФТИ І ГАЗУ

КИІВ. Репорт про виношення соціалістичних зобов'язань на честь 60-річчя утворення СРСР привезли в столицю України будівельники міста Нобльска Тюменської області. Замість намічених 60 тисяч квадратних метрів житла вони здали 62,6 тисячі. Нафтовики і газовики

одержали 16 впорядкованих багатопверхових будинків, прийнятих з оцінками «добре» і «відмінно».

Там, куди прийшли недавно перші розвідники надр, серед боліт і тайги за короткий строк вирросло ціле місто. Повним ходом іде будівництво другого

мікрорайону. Представники спеціалізованих організацій республіки, які працюють у складі будівельно-монтажного поїзда «Україноменжитлобуд», допомагають промисловцям обжитися на новому місці і виконати велику виробничу програму — до кінця п'ятиріччя вдесять разів збільшити видобуток нафти на Ноябрьських промислах.

(РАТАУ).

КРОК ДО ПРОФЕСІЇ. (УЧНІ 8 КЛАСУ ТАРАСІВСЬКОЇ ВОСЬМИРІЧКИ ІВАН ПЕРОВ І ВОЛОДЯ СТАХНЮК В ШКІЛЬНІЙ МАЙСТЕРНІ).

ЗАДУМАНЕ ЗДІЙСНИТЬСЯ

У цей день секретар шкільної комсомольської організації Інна Луценко помітно хвилювалась, адже комсомольці сьогодні у СШ № 7 м. Новоукраїнки урочисті комсомольські збори, присвячені 60-й річниці утворення Союзу РСР. І зрозуміло, всі спільно хотіли, щоб збори були по-справжньому святковими. Тому і поділяли хвилювання свого ватажка.

Коли зазвучав Гімн нашої країни, кожен комсомолець відчув подих революції, яка об'єднала нездолані і пригноблені народи. Комсомольці Оксана Черних і Геннадій Дергачов почали розпо-

від про те, як утворилася наша держава, зачитували листи-спогади своїх ровесників далеких 20—30 років. Катерина Лантух та Сашко Соколенко розказали про сьогодення нашої країни — досягнення науки, техніки, промисловості, сільського господарства, культури, які викликали у присутніх гордість за свою країну.

Дев'ятикласниця Тетяна Васильєва навела цікаві факти із життя Новоукраїнського району і асіє Кіровоградщини.

А далі учасники зборів прозитували про конкретні справи, зроблені в дарунок святу. Приміром,

від початку нового навчального року хлопці і дівчата зібрали 25 тонн металоліду, закономіли у шкільній їдальні 400 кілограмів хліба. А під час літньої трудової чверті члени шкільного табору праці й відпочинку відмінно потрудилися на полях місцевого колгоспу «Дружба».

На площі 8 гектарів вони виростили 2960 центнерів кормових буряків, зібрали десятки тонн овочів, фруктів. Тому й вірили, що рішення про вклад комсомольців у виконання Продовольчої програми, прийняте в кінці зборів, буде обов'язково виконано.

О. СЛОВ'ЯНСЬКА,
м. Новоукраїнка.

ЗІ ЗМІШАНИМ почуттям цікавості і ніяковості ти тримаєш у своїх руках чужого щоденника. Які потаємні думки, почуття, поривання ховаються за синьою обкладинкою звичайного учнівського зошита? І чи маєш ти право заглянути до нього, у світ для тебе незнайомий і, можливо, навіть чужий тобі? Однак що більше ти дивишся на щоденника, то більше цікавість охоплює тебе. Та й те: маєш дозвіл господаря. І таки відкриваєш зошита.

РЯДКИ З ЩОДЕННИКА: «19

квітня 1981 року. Питаюся сам себе: як працюють наші самодіяльні художники, що не мають зовсім професійної підготовки? Адже серед них чимало справжніх митців. Цим завдячують вони перш за все власній любові до малювання та самовідданій праці. Але — навіщо відкривати Америку, коли вона вже відкрита? Завдання кожного художника — швидше опану-

РЯДКИ З ЩОДЕННИКА: «20

червня 1982 року... Як не терпілось показати картинку своєю людя! Здавалось, усе на ній гарно, і вже можна себе назвати художником. Та минав час, і стало ясно, якою безпідставною була моя самовпевненість. Легкість і простота, яку я бачив у професійних художників, обманули мене.

— Станіславе, коли у тебе появилися нахил до малювання!

— Яюсь у спогадах Василя Касіяна натрапив на згадки художника, що у дитинстві він не міг устояти перед завітаною шибкою вікна, так вона приваблювала його, наче сама просила провести по ній пальцем. Дивно виходить, але читаючи ці рядки, я піймав себе на думці, що чистота, неторканість усього матеріалу канювала завжди і мене. Не усвідомлю-

даючи (після служби в Радянській Армії) малювання у середній школі, я вступив заочно на... біологічний факультет педінституту. Зрозумів пізніше.

— Пізніше... Але чи не пізно! Бо уяви собі, що ти у дев'ятому—десятому класі і приходиш до першого класу художньої школи. Можна не сумніватись у тому, що відповідь отримаєш однозначну: тобі, мовляв, хлопчику, уже пізно починати...

— Я, навчаючись у школі, до такої думки не дійшов. А шкода, бо часу таки справді чимало втрачено. У 27 років (зараз у цьому й зізнатися трохи соромно), коли з Москви моя учениця Наталка Козаченко привезла олійні фарби, я не знав, як їх розводити. Однак не відступився перед думкою, що починати у 27 — пізно.

Спрага до малювання у нього була така сильна, що її годі було погамувати. Працював щоденно з ранку до пізнього вечора. У той рік йому враз здалося, що недосижна мрія його нарешті здійснилася. За 1979-й створив стільки картин, що їх вистачило б не на три виставки, які відбулись, а на десять.

Наступного року Станіслав Куйбіда взяв участь у обласній виставці-конкурсі самодіяльних художників, де його, дебютанта, було нагороджено дипломом першого ступеня. А згодом була ще одна виставка у Кіровограді — персональна. Успіх, похвали... Але саме тоді Станіслав відчув, що треба починати все спочатку.

— Станіславе, ти маєш наставників у своїй художній роботі, у навчанні!

— Наставників? Я зміг би назвати людей, які мені випадково дещо підказали, але хіба можна назвати це наставництвом? Було раз, завітав до мене у гості один кіровоградський художник. Ще тоді я пересвідчився, що на початковій стадії навчання краще один раз побачити, ніж сім про це почути чи прочитати. Натюрморт, зроблений за якихось десять хвилин вправною рукою, і досі зберігається у моїх майстерні. А більше які поради?

Художня творчість — моє захоплення, моя любов, основний, можна сказати, зміст мого життя. Правління колгоспу імені Жовтневої революції Новоархангельського району, де я працюю художником-оформлювачем, допомагає мені чим може. Але всеодно — сутужно і з фарбами, і з полотном...

Ось уже другий рік я щодня заново навчаюсь. Знання черпаю із контекстів, підручників для художніх шкіл, які дістати майже неможливо. Он на стінах — плоди моїх студій.

Якщо ж говорити про наставництво у творчості, то це абсурд. Підручники, вчителі-художники можуть допомогти опанувати ази малярської майстерності. Творити не навчить ніхто.

РЯДКИ ІЗ ЩОДЕННИКА: «17

серпня 1982 р. Дивна річ: починаю малювати вазон, який мені чомусь не подобається, — і в мене нічого не виходить. Від кого я чув слова: «Працювати треба мильовіше, а не турбуючись»? По-моєму, дуже влучно сказано!

З КНИГИ ВІДГУКІВ ВІДВІДУВАЧІВ
ПЕРСОНАЛЬНОЇ ВИСТАВКИ С. Г. КУЙБІДИ:

«Дорогий Станіславе! Щиро вдячний тобі за насолоду, яку я мав від твоїх картин. Я провів у залі кілька годин. Для мене відкрився цілий світ. Я навіть подумав, сам собі дивуючись, що досі, до знайомства з твоїми пейзажами, по суті, не бачив тієї краси, яка переймає нас на кожному кроці... Це раз дякую тобі!»

— Ні, тоді я ще не заслуговав такої похвали, — каже Станіслав. — Але немає в світі нічого, що спонукало б мене до роботи більше, ніж ці слова, точніше — прагнення заслужити їх сповна. Бо ми не можемо все життя лише брати від людей і суспільства. Настає хвилинка, коли розумієш: пора вже й віддавати... Віддавати більше, ніж узяв — хіба це не щастя!

С.Вільшанка,
Новоархангельського району.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ,
В. БОНДАР.

Автограф

для читачів
МОЛОДОГО
КОМУНАРА

ІЩЕ РАЗ—

УСЕ СПОЧАТКУ

вати «школу» і віддатися сповна власне мистецтву, тобто творчості. Жаль, що я так довго йшов до цього».

Ми сидимо з майстерні художника. Червоні промені призахідного сонця, проникнувши у вікно, надають неповторного колориту кімнаті. В кутках уже починають клубочитися сутінки, непомітно підкрадаючись до розвішаних на стінах натюрмортів. Ми не вмикаємо світла. Може з побороювання порушити те почуття якоїсь втаємниченості, що приймає нас усіх. І дуже доречними здаються нам цієї миті і сонце, що вже ховається за далекими деревами, і самі дерева, і навкісні смужки світла на підвіконні, на підлозі, на подумі з натурою — добре прив'язали кавуном, і красуня-скрипка на стіні...

— Станіславе, ти любиш музику!

Він не відповідає, а встає і відступає вглиб кімнати. І раптом поступово, набираючи сили, її заповнює мелодія. Музика та збадьорює, збуджує. В ній є щось закличне, терпке й світле.

— Музика для мене — то вихор, то потрясіння, — каже Станіслав трохи згодом. — Це солодка мука й висока радість. Музика вимагає найвищої концентрації душевних сил музиканта й водночас будить ці сили. Серед моїх музичних уподобань насамперед назаву Чайковського. Люблю аріозо Германа з його опери «Пікова дама». Потім — Глінка, Моцарт, Бетховен. Для мене музика — це ще й яскраві зорові образи, які вона в мені будить. Те ж саме й з поезією...

РЯДКИ З ЩОДЕННИКА:

«Людська душа чує кожну фальш. У вірші, в музиці, в живопису. Можливо, це не мало б такого значення, якби митець творив лише для себе. Але він працює для людей...»

Станіслав Куйбіда ще не має гучного імені у мистецтві. Та за кілька років, звідколи взяв у руки пензля, зробив багато. Уже після першої в його житті виставки спеціалісти заговорили про Станіслава Куйбіду як про обдарованого самодіяльного художника. А ще через якийсь час тих картин, що викликали захоплення у відвідувачів виставки, молодий художник вирішив спекатися: одні пороздавав друзям, одностельцям, інші спалив, з решти, виконаних на пресованому папері, зістругав фарби рубанком. В його майстерні залишився лише один пейзаж — над невеличким, порослим дрібною осокою ставком ронять останні листя дуби. У той пам'ятний день Станіслав повісив цей пейзаж біля дверей, відійшов на кілька кроків і сказав: «Усе це не те! Почнемо спочатку...»

— Мені здається інколи, що в житті різновиди мистецтва взагалі не існують окремо, і ми відбираємо з їх чудернацького сплетіння для себе той, що ближчий нам, дохідливіший. Але чи буде те, що ми оберемо для себе як засіб самовираження, так само зрозуміле й іншим? На жаль, серед нас, самодіяльних художників, чимало людей, що цим не турбуються. І виходить так, як писала в одному зі своїх недавніх опублікованих на сторінках журналу «Вітчизна» листів знаменита Катерина Білокур: «Будучи на виставці, я декілька разів підходила до того малюнка... І все в ньому вдивлялась, і все в ньому шукала її краси — і не знайшла в тій картині того нічого. А здалось мені лише, художник той витер пензлі об полотно, і від того вийшла картина, та ще така, що і на виставку попала».

— Отже, йдеться про вимогливість до себе!

— Не тільки. Коли я навчався в педагогічному інституті, доля звела мене з прекрасною людиною, викладачем органічної хімії. Він не був ані художником, ні поетом, ні музикантом. Це була людина, закохана в свою справу, до кінця віддана їй. А людина, когорта любить свою справу, не робитиме її абияк. Отже, йдеться про велику, самовіддану любов до мистецтва.

ЯЛИНКА В СТЕПУ НАРОДИЛАСЯ

Всупереч популярній дитячій пісеньці, ці ялинки народились не в лісі, а в степу. Передвижорічній поставці зелених красунь у різні міста Донецчини понав спеціалізований радгосп «Ялинка».

Самим фактом свого існування єдине в області такого профілю господар-

ство утвердило право своїми новоселів на «поштіну прописку» в посушливій степовій зоні. Тим часом далеко не всі вірили в успіх справи, початок тут ентузіастами три десятиріччя тому.

Саме тоді хтось з робітників радгоспу, що займався вирощуванням тра-

дійницьких для цих місць фруктових і декоративних дерев, привіз з Кавказу сіянці, які вмістились у кишені пальта. Зігріті теплотою і піклуванням людських рук на донецькій землі пустили міцні коріння ялини колюча, срібляста, голуба, канадська та інші.

Виявляється, ці пухнасті рослини, як і люди, починають свій життєвий шлях із «шкільної лави». Аккурратно розкреслені квадрати ділянок, де міцніють кріпкі саджанці, мовою лісників так і називаються — школки. Необхідно 10—15 років, щоб ялинка — «першокласниця» перетворилась у струнку «расу».

— Чесно кажучи, стукіт сокири у зелених угіддях

— не найкраща музика, — розповідає директор радгоспу В. А. Телещук. — На свято Діда Мороза йдуть не всі підряд дерева, а лише ті, що заважають нормальному розвитку всього масиву. Переважають же в нас «живі» поставки. Двадцять тисяч ялинок, акуратно взятих разом з прикореневою грудкою землі, роз'їдуться у ці зимові дні за новими адресами. Серед постійних замовників рад-

госпу — майстри зеленого будівництва Києва і Ростова-на-Дону, Волгограда і Саратова, Мінська і Харкова...

Прикрасивши площі міст, народжене в донецькому степу зелене диво подарує людям не менше радості, ніж поворітні ялинки в наших домівках.

М. СТОЛЯРОВ,
Ю. ЮРИС,
кор. РАТАУ.

Артемівськ,
Донецької області.

Вівторок

ЦТ (1 програма)

8.00 — Програма «Час».
8.45 — Художній фільм «Старий розбійник». 10.10 — Клуб кінополювання. 11.10 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Науково-популярний фільм «Вчені — Нечорнозем'ю». 15.35 — Прем'єра фільму-концерту «Дзвени, кому!».
16.00 — До 60-річчя утворення СРСР. «Союз незалежності». 17.00 — Гра за урешт міжнародних конкурсів В. Бреско (фортепіано). 17.30 — Адреси молодих. 18.30 — В кожній малюнку — сонце. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Мультфільм «Зимовий казак». 19.10 — Пісня далека й близька. 20.00 — «Правда великого народу». Прем'єра документального фільму «Все краще — у тобі». 21.00 — Програма «Час». 21.35 — Телеатральні зустрічі. 23.20 — Сьогодні у світі.

Середа

ЦТ (1 програма)

8.00 — Програма «Час».
8.45 — Художній фільм «Принцеса цирку». 1 і 2 серії. 11.10 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Комунисті 80-х. Документальний фільм «Справа кожного дня». «У відповідь на пацієнтів». 15.30 — Російська мовна. 16.00 — Творчість народів світу. Мистецтво Румунії. 16.30 — Прем'єра документального фільму «Як брати брат». 17.00 — Відгукніться, сурмачі! 17.45 — Життя науки. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Міжнародна зустріч з хокею.

«Едмонтон Ойлерс» — збір-на СРСР. 21.00 — Програма «Час». 21.35 — Що? Де? Коли? Телевісторина. Фінал. (22.40 — Сьогодні у світі).

Четвер

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Наші сусіди». 18.00 — К. т. «День за днем». (З повторним включенням репортажу про спільне урочисте засідання обкомів партії і обласної Ради народних депутатів, присвячене 60-річчю утворення Союзу РСР). 18.30 — К. т. «На шляхах і магістралях». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Новини кіноекрана». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Зустріч з пісню. 23.35 — Новини.

Четвер

ЦТ (1 програма)

8.00 — Програма «Час».
8.45 — «Хоровод друзів». Концерт дитячих художніх колективів республіканських Національних театрів. 9.30 — У дні шкільних канікул. Художній фільм «Два друга». 10.40 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Сносб життя — радянський. Документальний фільм «Формула успіху». «За рядом постановки». 15.20 — «Новорічний карнавал» за участю Великого дитячого хору Центрального телебачення і Всесоюзного радіо. 15.50 — Репортаж із Всесоюзної художньої виставки «СРСР — наша Батьківщина». 16.20 — Шахова школа. 16.50 — Прем'єра документального фільму «Союз республік і сердець». 17.45 — Концерт артистів Державного академічного Великого театру СРСР. (18.45 — Сьогодні у світі). 19.55 — Прем'єра документального те-

ТБ

3 28 грудня 1982 року по 1 січня 1983 року

лефільму «Московські адреси». 21.00 — Програма «Час». 21.35 — «Кінопанорама» зустрічає гостей. 23.20 — Сьогодні у світі.

П'ятниця

8.00 — Програма «Час».
8.45 — Науково-популярний фільм «П'єса Ф. Листа. 9.25 — Повторіння дитячого гумористичного кіножурналу «Білаш». 10.00 — Архітектуралі театр. 10.45 — В гостях у казки. Мультфільми «Попелюшка». «Лускунчик». 12.00 — Очевидне — неймовірне. 12.50 — У дні шкільних канікул. Прем'єра художнього фільму «Острів скарбів». 1 серія. 14.00 — Новини. 14.10 — «Веселі нотки». 15.20 — Російський музей. Пейзажний живопис. 15.50 — Прем'єра фільму «Акробатка Тамара Лазіна». 16.15 — Прем'єра художнього фільму «Чародій». 1 і 2 серії. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Міжнародна зустріч з хокею. «Квебек Нордікс» — Збірна СРСР. 21.00 — Програма «Час». 21.35 — Старовинні російські романи і балети. 23.35 — «Льодовий бал». 23.40 —

Документальний телефільм «Крайня мрія». 23.50 — 3 Новим роком, товариші! Поздравлення радянського народу. 00.05 — Новорічний «Голубий вогник». 3.35 — Танці, танці, танці... 4.05 — Мелодії і ритми естради.

Субота

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Сонячне коло». 11.35 — «Щедрий». Телеклуб. 12.40 — «Завтра — 24-а річниця Кубинської революції». Казюкомпанія «Глобус». 13.25 — Музичний телефільм «Квартет баяністів». 13.45 — О. Веліпський. «П'ятий десяток». Вистава. 15.40 — Музичний фільм «Співає О. Зіменкова». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Науково-популярна програма «Граїл пізнання». 17.05 — Для дітей. «Олів'єць-малюєць». 17.40 — «І любов, і шана». Зустріч майстрів мистецтва і художніх колективів з трудовими колективами Київської області. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Головне поприще». Естрадно-розважальна передача. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Ключ без права передачі». 23.10 — Мультфільм. 23.40 — «Крайня мрія». 23.50 — 3 Новим роком, товариші! Поздравлення радянського народу. 00.05 — «Улюблені мелодії». Співає Л. Гурченко. 00.50 — «Пять хвилин на роздуми». Музично-розважальна передача. 02.50 — «Естрадний залей-доскоп».

Субота

8.00 — Новини. 8.20 — Мультфільм «Тасманиці трі-

тьої планети». 9.10 — 1 і 2 серії. «Спортивні». 9.20 — «Зимовий етюд». Вірні радянських поетів. 9.45 — Програма телебачення Куби, присвячена 24-й річниці Кубинської революції. 11.10 — Міжнародна зустріч з хокею.

Неділя

«Монреаль». Канадське збірна СРСР. 13.10 — У дні шкільних канікул. Художній телефільм «Острів скарбів». 2 серія. 14.20 — Валет П. Чайковський «Спляча красуня». 17.15 — Тележурнал «Співдружність». 18.00 — «Нісія-82» у Концертній студії «Останіно». 21.00 — Програма «Час». 21.35 — Прем'єра художнього телефільму «Шукайте жінок». 1 і 2 серії.

Понеділок

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Мультфільм «Двоїмовочка». 11.05 — «Інтерв'ю». 11.50 — «Катрусініні». 12.50 — «Повітряне полювання». Естрадно-розважальна програма. 13.20 — «Український вечірний». Вистава-водевіль. 15.25 — Фільм-концерт «Колоси лані». 17.30 — Науково-популярний фільм «Тварини відповідають». 17.30 — Для дітей. Художній телефільм «Пригоди Електроніки». 1 серія. 18.45 — «Скарби музею України». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Художній фільм «Ар-Хі-меді». 20.50 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — «Знімається кіно». Професія — каскадер. 22.35 — «Сім шаблонних нот». Музична програма.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

БУДЬТЕ ОБЕРЕЖНІ З ВОГНЕМ ПРИ ВЛАШТУВАННІ НОВОРІЧНОЇ ЯЛИНКИ

Новорічна ялинка! Вона завжди приносить радість усім. На жаль, дехто не виконує елементарних заходів пожежної безпеки і тому свято нерідко закінчується дуже сумно.

Пожежі на Новий рік зіпсували настрої багатьом мешканцям нашої області.

КЕРІВНИКИ УЧБОВИХ ТА ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ, КЛУБІВ ТА БУДИНКІВ КУЛЬТУРИ!

Щоб уникнути нещасних випадків при влаштуванні і проведенні новорічних ялинок, треба дотримуватися таких правил пожежної безпеки:

— приміщення, в якому буде влаштована ялинка, своєчасно оглянути й винести з нього легкозаймисті предмети й матеріали, перевірити, чи не захащені виходи та проходи, забезпечити необхідними засобами пожежогасіння (вогнегасниками, водою, піском, брезентом тощо);

— з обслуговуючим персоналом провести протипожежний інструктаж під розписку (для проведення таких інструктажів доцільно запрошувати працівників пожежної охорони);

— своєчасно продумати й вивісити на видному місці план евакуації людей та майна на випадок виникнення пожежі, з яким ознайомити осіб, котрі чергуватимуть біля виходів під час проведення новорічних свят.

Забороняється використовувати під час проведення свята хлопаки та бенгальські вогні.

УСТАНОВЛЕННЯ ТА ОСВІТЛЕННЯ ЯЛИНКИ.

У місцях масового перебування людей ялинку можна встановлювати не вище другого поверху.

Гілки ялинки повинні не доставати стін й стелі, і бути від них не ближче одного метра.

Приміщення, в якому встановлена ялинка, повинно мати не менше двох виходів назовні, з дверима, що відчиняються по ходу евакуації.

Якщо в приміщенні, де встановлено ялинку, відсутнє електричне освітлення то свято дозволяється тільки вдень і обов'язково під наглядом дорослих.

Над евакуаційними виходами слід вивісити електричні світлові покажчики зеленого кольору з написом «Вихід».

Ялинку слід встановлювати на стійкій підставці й на відстані одного метра огорожувати бар'єром.

Забороняється прикрашати ялинку целофановими та іншими легкозаймистими іграшками, ватою, бертолетовою сіллю, стеариновими свічками.

Для ілюмінації дозволяється використовувати електрогирлянди з напругою не вище 12 вольт. Категорично забороняється застосовувати саморобні електричні приводи для обертання ялинок, влаштовувати в приміщенні різного роду феєрверки, розпалювати бенгальські вогні, магні, користуватися хлопаками.

Перед початком свята необхідно перевірити справність ілюмінації ялинки й освітлення, наявність первинних засобів пожежогасіння, а також, як відкриваються основні та запасні евакуаційні виходи.

У приміщенні, де встановлена ялинка, і в суміжному з ним, необхідно мати два цупких покривала, 5—8 вогнегасників, бочку з водою, відро.

Марлеві, тюлеві та паперові маскарадні костюми одягати після обробки їх вогнезахисною рідиною. Якщо цього не зробити, вони легко можуть спалахнути навіть від маленької іскорки.

Біля приміщення, де встановлена ялинка, має бути телефон із зазначеним номером телефону пожежної частини. Біля телефону повинен бути черговий.

ДЕ ПРОСОЧУЮТЬ ЯЛИНКОВІ ПРИКРАСИ ВОГНЕЗАХИСНОЮ РІДИНОЮ!

Вату, марлю та інші легкозаймисті матеріали просочують вогнезахисною сполукою в обласній раді Добровільного протипожежного товариства за адресою:

м. КІРОВОГРАД, ВУЛ. ФІСАНОВИЧА, 6;
м. ОЛЕКСАНДРІЯ, ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ ШОСЕ, 6.

Для приготування вогнезахисної речовини в одному літрі гарячої води розчиняють 150 грамів діамонію фосфату і 90 грамів сірчанокислого амонію. Цього розчину досить, щоб обробити 200 грамів попередньо розпушеної вати.

ПРО ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Повну відповідальність за додержання правил пожежної безпеки в дні новорічних свят несуть керівники організацій, підприємств, установ та об'єктів, а в житлових будинках та квартирах — домовласники, батьки та дорослі члени сім'ї.

ШАНОВНІ МЕШКАНЦІ МІСТА КІРОВОГРАДА ТА ОБЛАСТІ

Зробимо все, щоб новорічне свято принесло в кожний будинок тільки радість, щастя і сміх.

ШАНОВНІ ТОВАРИШІ!

Щоб не зіпсувати собі святкового настрою, суворо додержуйтесь правил пожежної безпеки при встановленні новорічної ялинки в клубах, школах, дитячих дошкільних закладах, у себе на квартирі.

Відділ пожежної охорони УВС

облвиконкому

Обласна рада добровільного

протипожежного товариства

Зам. 117.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

БК 02791.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індент 61103.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 633.

Тираж 49900.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
сидавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.